

Sen w Czernej

Grzegorz Turnau

Sen, jak zamieć powietrza,
otula Ciebie, mnie.
Naprawdę tu jesteśmy,
może się Tobie śnię.
A może Ty się mnie śniesz,
i wszystko wszystko snem.
Wąwóz któryś my przeszli,
między nocą, a dniem.

Czy za tą mroczną Czerną,
lśni w Czernej drugi brzeg.
Czy za tym światem ciemnym,
Gdzieś jasny zaświat jest.
A nas kto śni, czy jego,
myśmy osoby snu.
Księżyc pięścią swą srebrną,
bije w niebieski mur.

Bo tam, za ścianą nieba,
śpi ten kto wszystko śni.
Ach! Budzić go nie trzeba,
bo pryśnie sen gdy...
Ach! Słodki puch na oczy,
sypmy by wciąż mógł spać.
Jak ziarnko maku toczy się
ziemia w mroku gwiazd.